

Sygn. akt I UZ 8/05

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania J. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Ł.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 18 października 2004 r., sygn. akt I UK 148/04,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 października 2004 r., I UK 148/04, Sąd Najwyższy w punkcie 1) odrzucił kasację wnioskodawcy J.W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 22 grudnia 2003 r., III AUa .../03, w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Jednocześnie, w punkcie 2) postanowienia, Sąd Najwyższy odmówił pełnomocnikowi wnioskodawcy adwokatowi Stanisławowi Podolskiemu przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu. Pełnomocnik wnioskodawcy złożył zażalenie na to postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 363 § 1 k.p.c. orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. W postępowaniu procesowym zażalenia przysługują na postanowienia sądu pierwszej instancji wskazane w art. 394 § 1 k.p.c. oraz na postanowienia sądu drugiej instancji określone w art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. Co do postanowień Sądu Najwyższego przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują zażalenia ani innego środka zaskarżenia. Postanowienia te są więc prawomocne, a zażalenie od nich jest niedopuszczalne.

Z tych względów zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 i art. 373 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.